

af de søfarende om Bord. I Norge skal der saaledes ifølge Bemandingsloven være 5 Fyrbødere, medens der her i Danmark kun bruges tre. Ganske vist kan en Fyrbøder ikke erstatte en Maskinmesters Arbejde eller forringe hans egentlige Vagttjeneste; men selvfølgelig er det ikke uden Betydning ogsaa for de tilsynsførende om Bord, at der er større Antal underordnede. Ser vi hen til Belgien og Frankrig, findes der der Bestemmelser, som fastsætter, at for saa vidt et Skib har, jeg tror, over 500 indicerede Hestekræfter, og det er over 3 Dage i Søen, skal der være kontinuerlig Drift, hvilket vil sige, at der skal være Treskiftevagt. Der er altsaa ikke særlige Bestemmelser om Maskinmestrene, men hele Skibets Officerstand falder ind under disse Bestemmelser saa det er ikke rigtigt, at der ikke i de konkurrerende Søfartslande findes Bestemmelser af lignende Karakter som vore. Det vil derfor være naturligt, om man i Udvalget nærmere undersøger disse Spørgsmaal.

Det blev sagt, at der ingen saglig Grund var til, at der skulde være en Trediemester. For dem der aldrig har prøvet, hvilke Forhold Søfolk arbejder under, ikke ved, hvad det vil sige, naar Skibet kommer „paa Varmen“, saa at have tolv Timers Tjeneste og, naar denne Tjeneste er forbi, at komme op i et overhødet Kammer, hvor man daarligt kan finde Søvn i de fire Timer, der er beskaaret en, for dem er det naturligt at sige, at det ingen saglig Berettigelse har, at der er tre Mand til at skifte. Medens man paa Landjorden, hvor der er kontinuerlig Drift, har Treholdsskifte under Forhold, hvor de paagældende hver Aften kan gaa hjem til deres Familie og har en ugentlig Fridag, fordrer man til Søs, hvor der ingen Fridag gives, hvor den forcerede Fart fra Havn til Havn medfører, at der ingen Frihed bliver, et yderligere forceret Arbejde af disse Mennesker. Der kan være forskellige Meninger om 8 Timers Arbejdsdagens Berettigelse, men er der noget Sted, hvor den er berettiget, maa det siges at være for den søfarende Stand, om Bord paa Skibene paa længere Fart.

Jeg vil paastaa, at det af Hensyn til Sikkerheden om Bord er af den største Betydning, at de Mennesker, som der udfører deres Gerning, er i fuld Vigueur. Det er uforsvarligt at vedtage en Bestemmelse som den, der er foreslaaet her.

Det bekræftes da ogsaa paa anden Maade. I Halvfemserne krævedes der til Uddannelse af Maskinmestre 4 Maaneders Læsning til første Del og 4 Maaneders Læsning til anden Del paa Aftenskole.

Efterhaanden har man fra Ministeriets og Rigsdagens Side skærpet de Krav, som i teoretisk Henseende stilles til Maskinmestrene. Pensumet er blevet større og større, og nu fordres der til Uddannelse af Maskinmestrene en samlet Læsetid paa 2½ Aar, hvoraf de 1½ Aar paa Dagskole. Hvorfor har man gjort dette? Hvorfor ofrer Staten ca. 50 000—60 000 Kr. aarlig til Uddannelse af Maskinmestre? Hvorfor har man skærpet Kravene, hvis ikke det var nødvendigt, hvis ikke den moderne Teknik krævede, at Maskinmestrene fik en bedre Uddannelse? Det vilde være ganske uforsvarligt af Ministeriet stadig at skærpe Kravene, hvis det ikke var nødvendigt. Jeg mener, at Ministeriet har haft Ret deri, men Ministeriet maa ogsaa have haft den Opfattelse, at det var nødvendigt. Men medens man fastholder dette, foreslaar man en anden Lov, hvorefter Forholdene for Maskinmestrene gøres ugunstigere.

Jeg maa derfor beklage, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, og jeg ved, at der indenfor mit Parti er adskillige andre, som heller ikke kan gøre det. Jeg er glad ved, at Sagen kommer i Udvalg, jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende ønsker, at Lovforslaget ikke maa forlade det Udvalg, hvortil det bliver henvist.

Saa vidt jeg ved, har det høje Ministerium ikke forelagt dette Lovforslag for de Søfartsforeninger, hvem disse Sager angaar. Naturligvis har man henvendt sig til Søfartsraadet, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der forhen var noget, man kaldte Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, hvori der sad Repræsentanter baade for Redere, Skibsofficerer og andre søfartsinteresserede; der blev tidligere altid Lovforslag, som angik Søen og Søens Forhold, forelagt, saaledes at det ikke blev en ensidig Udtalelse, man fik. Men nu, efter at Fællesrepræsentationen er ophævet, sendes Sagerne, saa vidt jeg kan forstaa, kun til Søfartsraadet, som har og maa have en ensidig Interesse, idet det kun varetager Redernes Interesse, medens Officerernes Foreninger overhovedet ikke bliver spurgt. (*Handelsministeren:* Det er ganske urigtigt). Det skulde glæde mig, om Ministeriet har henvendt sig til Officerernes Organisationer eller Mandskabets Organisationer. Men efter hvad jeg har faaet oplyst, har dette ikke fundet Sted. Det skulde glæde mig, om den højtærede Minister kunde afkræfte min Opfattelse.

Jeg beklager altsaa, at jeg ikke kan stemme for dette Forslag, og udtaler Haabet